Dosarul nr. 5r-2489/2024
4-24078187-12-5r-16072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 ianuarie 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefierului Ana-Maria Munteanu
Cu participarea:
Apărătorului petiționarului Vitalie Ciofu
Reprezentantului agentului constatator Eugenia Candu
În lipsa:
Petiționarului *****
Agentului constatator Sergiu Dediu

examinând în ședința de judecată publică contestația petiționarului *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DVS 01006781 din 24.06.2024, întocmită de către şeful PV Regional Chișinău 2, Profir Andrei, pe semnele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (14) din Codul contravențional, instanța, -

c o n s t a t ă:

La 24.06.2024, şeful PV Regional Chișinău 2, Profir Andrei a emis deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DVS 01006781, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (14) din Codul contravențional şi a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 15 unităţi convenţionale.

La data de 01.07.2024, petiționarul ***** a depus o contestație, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DVS 01006781 din 24.06.2024, prin care a solicitat anularea deciziei de sancționare cu încetarea procesului contravențional din motiv că nu există fapta contravenției.

În motivarea contestației a indicat că, în data de 24.06.2024, ora 09.50, respectiv data de 04.06.2024, ora 10.00, agentul constatator - inspectorul principal SPC Dediu Sergiu din cadrul Biroului Vamal Centru, bd. Dacia nr.49/6, mun. Chișinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, iar prin Decizia asupra cauzei contravențională, dl. Profiri Andrei - șef PV Regional Chișinău 2, a dispus sancționarea dlui *****în temeiul art.287 alin. (14) Cod contravențional, încălcarea regulilor vamale, și anume: acțiunile care au ca scop exonerarea ilegală de drepturile de import și de export sau reducerea acestor drepturi se sancționează cu amendă de la 15 la 45 de unități convenționale.

Menționează că, aplicarea sancțiunii contravenționale s-a datorat, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 24.06.2024, depunerii de către *****pentru SRL CHOCOLUX a Declarațiilor vamale cu solicitarea neîntemeiată a preferenței vamale în baza certificatului de origine EUR.l, fapt ce a dus la exonerarea ilegală a dreptului de import.

Decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită ca urmare a activității desfășurate de agentul constatator de colectare și administrare a probelor care la data de 24.06.2024 a constatat - depunerea de către *****pentru SRL CHOCOLUX a Declarațiilor vamale cu solicitarea neîntemeiată a preferenței vamale în baza certificatului de origine EUR.1, fapt ce a dus la exonerarea ilegală a dreptului de import ca urmare a activității desfășurată de agentul constatator de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție.

Consideră acesta imputarea dlui *****a contravenției în temeiul art.287 alin. (14) din Codul contravențional ca fiind incorectă din motivul lipsei elementelor constitutive ale contravenției respective deoarece anterior prin adresa din 18.06.2024 a adus la cunoștință esența litigiului dintre SRL CHOCOLUX și Serviciul Vamal al RM motivând că conform Certificatului EUR.l aceasta beneficiază de preferința vamală.

Susține că, decizia asupra cauzei contravenționale nr. DSV01006781 din 24.06.2024 urmează a fi anulată în temeiul, art.287 alin. (14) Cod contravențional deoarece în acțiunile administratorului *****nu există faptul contravenției imputate, cu încetarea procedurii contravenționale. Totodată, în nici un act întocmit de agentul constatator nu a fost respectate dispozițiile art.443 alin. (l) lit. g) care raportat la prevederile art. 443 și art. 445 din Codul contravențional duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În susținerea cerințelor indicate, consideră că Decizia asupra cauzei contravenționale contestate conține mai multe greșeli și inexactități, comise de colaboratorul Biroului Vamal Centru la întocmirea acestora, care ca urmare pune la îndoială sub aspect probatoriu cele constatate și fixate în conținutul acestuia, ori nu au fost indicate circumstanțe importante.

Astfel, în conținutul actelor contravenționale contestate, agentul constatator a omis date ce au dus la denaturarea situației reale:

Anterior, prin adresa înregistrată la Biroului Vamal Centru cu nr.11707/18.06.2024 au prezentat probe prin care au prezentat acte doveditoare, incontestabile despre existența preferenței vamale.

Altfel spus, prin sancționarea Societății "CHOCOLUX" S.R.L., Serviciul Vamal al RM i-a impus să nu declare preferența vamală, cu toate că beneficiază de ea, fapt confirmat prin actele doveditoare - Certificatul EUR.l și actele de însoțire a mărfii.

În perioada iunie - decembrie 2023 Serviciul Vamal al RM a validat 29 Declarații vamale în detaliu la importul mărfii de către Societatea "CHOCOLUX" S.R.L., fără introducerea în rubrica 36 a preferenței "200". Acțiunea menționată a fost impusă de Serviciul Vamal al RM contrar Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro mediteraneene (Convenția PEM), aprobată la Bruxelles la 09.12.2009, ratificată de Republica Moldova în 2011; și contrar Certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.l (Certificatelor EUR.l) puse la dispoziție autorității vamale moldovenești, în calitate de acte de însoțire a mărfii.

Invocă faptul că, Serviciul Vamal al RM a suspendat acordarea tratamentului tarifar preferențial Societății "CHOCOLUX" S.R.L. cu excluderea preferenței 200 din rub. 36 ale celor 29 Declarații vamale în detaliu întocmite în anul 2023 și a obligat Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. să achite deplin obligațiile de import. Ca urmare au apărut plăți suplimentare în mărimea

sumei preferenței vamale impusă Societății "CHOCOLUX" S.R.L. de către autoritatea vamală moldovenească, care însumează total 1.444.249,52 (un milion patru sute patruzeci și patru mii două sute patruzeci și nouă, 52) MDL pentru toate cele 29 Declarații vamale în detaliu validate de Serviciul Vamal al RM în perioada lunilor iunie 2023 - decembrie 2023.

Totodată, Serviciul Vamal al RM motivează suspendarea aplicării tratamentului tarifar preferențial în privința Societății "CHOCOLUX" S.R.L. prin înaintarea solicitărilor către autoritățile vamale din România despre confirmarea autenticității certificatelor EUR.l, totodată specificând că după recepționarea răspunsului se va lua o decizie finală.

Fiind în luna iunie 2024, până în prezent Serviciul Vamal al RM nu s-a clarificat în situația Societății "CHOCOLUX" S.R.L., cu toate că le-au fost puse la dispoziție toate actele necesare, inclusiv răspunsul Autorității Vamale Române nr. 926511/24.10.2023 prin care se confirmă Certificatele EUR.l eliberate.

Menționează că, preferența vamală este confirmată prin răspunsul Autorității Vamale Române nr. 926511/24.10.2023 cu privire la controlul "A POSTERIORI" a Certificatelor EUR. 1 s-a confirmat următoarele: "..., *au fost eliberate certificatele de circulație a mărfurilor EUR. 1 ... întrucât sunt îndeplinite criteriile pentru a fi considerate originare, în conformitate cu prevederile art. 31 și art. 32 din Apendicele 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene*."

Susține că, prevederile Convenției Regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene aplicabile cazurilor prevalează legislației Republicii Moldova. Singurul motiv pentru care Convenția PEM nu prevede scutirea de taxe vamale este prevăzut în art.14 alin. (1)-(3). În aceiași ordine de idei face referire și la prevederile art. 23, pct. 4), art. 15, alin. (1), lit. a) și c), art. 16 alin. (l)-(3),(7)-(9), art. 27 pct. 4) și art. 29, art. 32 alin. (6) din Convenție.

Consideră aceștia că, actele administrative ale Serviciului Vamal al RM din anul 2023, toate contestate de Societatea "CHOCOLLX" S.R.L., nu oferă o motivare legală și o explicare lucidă a nerecunoașterii Certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 eliberat de autoritatea vamală din România - BVI București.

Astfel, Certificatele EUR. 1 au fost completate și eliberate de BVI București care confirmă originea materiei prime folosite la producerea mărfii livrate Societății "CITOCOLUX" S.R.L. de Sucursala românească - producătorul și exportatorul nemijlocit al mărfii.

Iterează petiționarul că, conform actelor anterior prezentate Serviciului Vamal al RM, a probat că marfa este produsă în România din materie primă de origine UE, fapt confirmat de BVI București, iar lipsirea de preferența vamală a Societății "CHOCOLUX" S.R.L. este un act care promovează nedreptatea și abuzul, deoarece astfel: se promovează concurența neloială care duce la scoaterea de pe piață a Societății "CHOCOLUX" S.R.L. în beneficiul concurenților acesteia pe domeniul anumitor produse alimentare; Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. este lipsită de lichidități neplanificate în sume considerabile nerecunoscând preferența legal acordată de Convenția PEM; Serviciul Vamal al RM a devenit parte a acțiunilor concertate ale concurenților Societății "CHOCOLUX" S.R.L. pe piața din RM acționând în sensul excluderii acesteia din comerțul anumitor produse alimentare; se stabilește și se dirijează astfel lipsindu-se Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. de profit prin recunoașterea sau nu a preferenței acordată de Convenția PEM; ar fi considerat Serviciul Vamal al RM ca o autoritate publică profesionistă, dacă mai întâi clarifica situația de comun cu BVI București și după să intervină, după caz, cu sau fără încasarea sumelor preferenței retroactiv, posibilitate legală care o oferă prevederile Codului Vamal în vigoare, cât și noul Cod Vamal; colaboratorii vamali ai Postului Vamal 2080 își bat joc de Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. și de transportatorii contractați trecând ultimii pe culoarul

galben / roșu și clarificându-se în unele cazuri zile întregi (2-7 zile) cu Societatea "CHOCOLUX" S.R.L., astfel reținând nejustificat toate unitățile de transport, indiferent dacă sunt sau nu obiecții la Certificatele EUR. 1, astfel generând penalități/prejudicii pentru reținerea unităților de transport, etc.

Regulile actuale de origine cuprinse în acordurile comerciale preferențiale ale UE cu țările din regiunea PEM, din care face parte Ucraina și România și Republica Moldova sunt clare.

Convenția Pan-Euro-Mediteraneană (PEM) din 2011, este un acord multilateral care vizează stabilirea unor reguli comune de origine privind schimburile de mărfuri între UE și cele 24 de țări semnatare din zona PEM (AELS, Turcia, Balcanii de Vest, țările Parteneriatului estic și țările mediteraneene), care se aplică pe bază de protocoale bilaterale.

Regulile se aplică între UE, Elveția, Norvegia, Islanda, Albania, Iordania, Insulele Feroe, Macedonia de Nord, Serbia, Muntenegru, Bosnia și Herțegovina, Kosovo, Republica Moldova, Georgia, Ucraina, Palestina, Liban, Turcia și Egipt.

Obiectivul Convenției este de a moderniza regulile actuale de origine cuprinse în acordurile comerciale preferențiale ale UE cu țările din regiunea PEM, făcându-le mai flexibile si mai ușor de utilizat.

Principalele beneficii ale acestor reguli este mărirea pragului de toleranță la 15%, ceea ce va permite exportatorilor să utilizeze mai multe materiale neoriginare care au poziții tarifare diferite în valoarea produsului final.

Dovada originii preferențiale se face prin certificatul de origine EUR.l sau prin declarația de origine.

Convenția are ca scop un impact pozitiv asupra mediului de afaceri și asupra comerțului internațional, întrucât acestea sunt mai flexibile. Contrariul este stabilit Serviciul Vamal al RM, care din păcate promovează deciziile de lipsire a preferenței acordate de către statul român "CHOCOLUX" S.R.L.

Convenția PEM se aplică în RM din 01.09.2015, în acest sens Serviciul Vamal al RM aprobând Ordinul nr. 240/22.05.2019 referitor la aprobarea Ghidului privind verificarea dovezilor de origine preferențială, prezentate pentru aplicarea tratamentului tarifar preferențial, în contextul Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro mediteraneene.

Ucraina, România și Republica Moldova, cu care are relații contractuale Societatea "CHOCOLUX" S.R.L., fac parte din Convenția PEM. Ori, art. 15-16 din Convenție explică clar că, dovada originii mărfii poate fi probată și prin alte acte justificative la solicitarea organului vamal, aceasta fiind o atribuție exclusivă a autorității vamale a țării exportatoare.

Cu toate că, actele anterior prezentate dovedesc că marfa este produsă în România, ceea ce permite stabilirea regimului preferențial tarifar conform Convenției PEM, Serviciul Vamal al RM prin abordarea față de Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. încalcă prevederile legale și informațiile publice expuse pe sait-ul Serviciului Vamal al RM și promovează preponderent încasările bugetare cu orice preț.

Acțiunile nebinevoitoare ale Serviciului Vamal al RM, consideră că le permit să constate că, lipsirea de preferența vamală a Societății "CHOCOLUX" S.R.L. au făcut lipsirea acesteia de preferența legală în sumă considerabilă, astfel prejudiciindu-le și creându-le dificultăți semnificative prin abuz și promovarea acestuia. În acest sens, susțin că dispun de toate actele probatorii, deoarece Societatea "CHOCOLUX" S.R.L. este deposedată de cash-flow, fiind nevoită să achite sumele preferențelor nerecunoscute către Serviciul Vamal al RM din mijloace creditare.

Obiectivul tuturor companiilor cu profil alimentar, dincolo de a oferi un serviciu valoros societății, este clar: să facă bani. Nimeni nu are o afacere care să genereze pierderi și, până la urmă, profiturile trebuie să depășească întotdeauna cheltuielile.

Evidențiază petiționarul că în industria alimentară, una dintre problemele principale este în a reuși vânzarea produselor în termenul de valabilitate al acestora, ori, altfel sunt generate pierderi rezultate prin contractarea companiilor specializate pentru casarea/distrugerea produselor alimentare expirate (care nu s-au vândut), desigur contra cost. Pentru ca produsele alimentare să se vândă este nevoie de un preț competitiv cu al concurenților.

Prin lipsirea de preferența vamală Serviciul Vamal al RM deposedează Societatea "CHOCOLL'X" S.R.L. de lichiditățile necesare pentru supraviețuire în sumă considerabilă și atragerea surselor financiare din linia de credit contractată, astfel mărind cheltuielile semnificativ și pentru acoperirea dobânzii bancare.

Totodată, aceștia indică că sunt în imposibilitate de a majora prețul de vânzare a produselor, pentru compensarea cheltuielilor menționate, deoarece acestea nu se vor vinde, piața RM fiind saturată și de produsele concurenților.

Acest lucru înseamând costuri foarte înalte, altfel spus, un deficit de numerar permanent care amenință afacerea cu faliment permanent.

Concurența crescută pe piață, cererea tot mai mare de a încorpora tehnologiile emergente, prețurile ridicate, costurile ridicate de întreținere și imprevizibilitatea nepredictibilitatea autorității vamale a RM, personal sau facilități reprezintă o povară grea asupra Societății "CHOCOLUX" S.R.L. prin prisma abuzului Serviciului Vamal al RM, iar în consecință obținerea unui flux de numerar nesustenabil cu potențial de faliment.

În ordinea celor invocate, solicită petiționarul anularea Deciziei Biroului Vamal Centru asupra cauzei contravenționale nr.DSV01006781 din 24.06.2024 și Procesul-verbal cu privire la contravenție nr.SVM01005013 din 24.06.2024, aplicate cet-lui *****, administratorului Societății "CHOCOLUX" S.R.L, în baza art.287 alin. (14) Cod contravențional pe motiv că în acțiunile acestuia nu există faptul contravenției prevăzută la art. 287 alin. (14) Cod contravențional, cu încetarea procedurilor contravenționale respective.

În ședința de judecată, *reprezentantul agentul constatator* a comunicat că, Serviciul Vamal solicită respingerea contestației ca neîntemeiată. Or, s-a depus o declarație vamală de import la care era anexat un certificat de origine, unde în rubrica 1 ca exportator a fost indicată o companie din Elveția. Acest certificat de origine este de bază prin care agentul economic constată dacă i se poate acorda tratament tarifar preferențial. Acest certificat de origine urmează a fi întocmit după toate cerințele de formă. Declarația vamală a fost pe culoar galben ceea ce presupune efectuarea controlului documentar și suprapunerea datelor din certificatul de import și cel de origine.

Susține că, la examinarea acestor acte au apărut divergențe, în certificatul de origine fiind indicată o companie din Elveția, iar în declarația vamală de import fiind indicat expres în rubrica de exportator o companie din Ucraina. Mai menționează că, pe rol sunt câteva cauze în contencios administrativ, la care autoritatea vamală restituie dreptul de importator, venind răspuns din țara importatoare.

În cadrul ordinul serviciului vamal din anul 2014, susține că este indicat că în rubrica 1 la exportat se scrie denumirea, adresa completă, și țara de reședință a exportatorului, ca exportator în rubrica 1 a certificatului fiind menționată Elveția, iar certificatelor care vin din Elveția nu l-i se acordă tratament preferințial, fiindcă ea nu este parte componentă la Convenție, fiind parte doar Ucraina.

La întrebarea de ce a fost sancționat cu amendă în mărime de 750 de lei, indică faptul că la momentul importului s-a solicitat acest tratament preferențial neîntemeiat, iar *****în calitate de administrator se face responsabil de transmiterea la broker, fiindcă declarația a fost transmisă prin intermediul brokerului, acesta ca administrator se face responsabil de tot pachetul de documente. Când s-a solicitat nu era această baza legală, fiindcă Elveția nu poate beneficia de acest tratament preferențial. În plan contravențional consideră că există clar divergența din documente, or, în declarație figurează un exportator iar în certificat alt exportator.

A mai comunicat acesta că, este un drept al oricărui agent economic să solicite tratament preferențial, iar întreprinderea „Chocolux" a solicitat în mod neîntemeiat aplicarea tratamentului preferințial. De asemenea, menționează că nu a fost aplicată preferința, având în vedere că drepturile de import s-au achitat pe deplin. Totodată, în certificatul de origine nu este indicat că producător este Ucraina, iar la rubrica 11 este indicată viza vămii din România, or, ordinul Serviciului Vamal în mod expres stabilește exportatorul, la exportator este indicată o țară cu care Republica Moldova nu are încheiat acord pentru a oferi preferințe, ține de obligativitatea agentului economic, având în vedere că acesta solicită tratament preferențial ca să indice țara concret de unde vine exportul, ca exportator apare Ucraina și nici de cum România, în situația dată existând trei țări, una care le produce, alta care le exportă, și încă o țară care este indicată. În declarația de origine țara de expediție în rubrica 15 este indicată România, dar nu este indicată ca fiind țară de origine, astfel, certificatul de origine nu este completat conform.

În această ordine de idei, solicită reprezentantul agentului constatator respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, or, organul vamal nu a îngrădit sub nici o formă dreptul contravenientului, acesta nu a refuzat din start, dar au fost depistate neconcordanțe între declarația vamală și certificatul în baza căruia au solicitat tratamentul preferențial, astfel consideră că organul vamal nu a abuzat de atribuțiile acestuia. Sancționarea contravențională se motivează pe faptul certificatului care nu era completat corespunzător, conform ordinului din anul 2014, în cazul nerespectării din partea organului vamal sau a funcționarului nemijlocit, care examinează aceste acte, atrag la răspunderea funcționarului, fiindcă sunt în prezența unui act care nu este conform, iar preferința se acordă în baza acelui act.

Apărătorul petiționarului, în ședința de judecată a comunicat instanței că, consideră neîntemeiată și ilegală atragerea la răspundere contravențională a cet. *****în baza art. 287 alin. (14) din Codul contravențional, din următoarele motive:

Această componentă de contravenție, fiind acțiunile care au ca scop exonerarea ilegală a drepturilor de import/export sau reducerea a acestor drepturi. La importul mărfii pe teritoriul Republicii Moldova la Serviciul Vamal s-au prezentat acte și anume: certificatul de origine care acordă importatorului drepturi de preferință. Întreprinderea a beneficiat de prevederile Codului vamal, care denotă că la importul mărfurilor pot fi admise careva preferințe. Serviciul Vamal nu a acceptat aplicarea acestor preferințe și au suspendat aplicarea acestora în legătură cu cercetarea suplimentară care urma să aibă loc și au impus întreprinderea să achite drepturile de import.

Menționează că, întreprinderea a achitat drepturile de import și a dispus de ele la necesitate, adică mărfurile date le-a pus în vânzare. Prin urmare, drepturile de import au fost achitate. Dreptul de aplicare a unor preferințe este prevăzut și de Codul vamal și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte, însă Serviciul Vamal nu a acceptat să aplice aceste preferințe și a suspendat aplicarea acestora. Respectiv, domnul *****, care nu el s-a adresat, dar a fost prezent declarantul la Serviciul Vamal pentru a documenta marfa, nu a fost personal dumnealui, astfel nu este el subiectul de aplicare a contravenției. Componența contravenției cuprinde acțiuni ce au scop exonerarea ilegală de careva drepturi. Întreprinderea

absolut legal a pretins la aplicarea unor preferințe, nu a fost o careva acțiune ilegală, iar Serviciul Vamal nu a explicat în ce constă acțiunile ilegale ale domnului ***** de a se exonera de la careva drepturi de import. Serviciul Vamal a încercat să pretindă că certificatul de origine a mărfurilor aduse din România, corespunde integru acordurilor la care Republica Moldova este parte, care prevede că în situația în care marfa este produsă într-o țară, în cazul dat fiind România, atunci se aplică preferințe și se eliberează de drepturile de import. La rubrica 1 în certificatul de import fiind declarată o întreprindere care are înregistrare în Elveția.

Consideră acesta că abordarea din partea Serviciului Vamal este una neîntemeiată, or din certificat este clar și cert că marfa este produsă în România, este confirmată de autoritatea vamală română în acest sens, iar de careva probe Serviciul Vamal nu dispune, doar simplu face referire că nu este întocmit corect acest certificat vamal, că importator fiind o persoană din Elveția, dar, nimeni nu contestă că persoană juridică este din Elveția, însă producător este o întreprindere a acestui grup mare de întreprinzători și marfa este produsă în România, unde sunt aplicate direct aceste preferințe vamale. Dacă este întocmit certificatul, dacă este aplicabil sau nu, este o cauză de natură administrativă ce se examinează la Judecătoria Chișinău, sediul Centru. De asemenea, consideră că *****nu a săvârșit careva acțiuni ilegale, care au avut ca scop exonerarea de careva drepturi de import, din contra conform legislației în vigoare a solicitat aplicarea preferințelor vamale, iar Serviciul Vamal nu a admis acest fapt și le-a suspendat și impus să achite drepturile de import, acestea fiind achitate.

Mai comunică acesta că, marfa este originară din România. Exportator este o companie din Elveția. Decizia de regularizare s-a adus ca exemplu în situația aplicată de Serviciul Vamal la o bună parte din declarațiile vamale și în privința cărora Serviciul Vamal a făcut interpelare la autoritatea vamală română pentru a afla dacă este veridic certificatul de origine și autoritatea vamală a Serviciului Vamal al Republicii Moldova a primit această confirmare și respectiv Serviciul Vamal a emis aceste decizii de regularizare și a întors aceste sumele acestor drepturi de import în privința acelor declarații care au format obiectul de declarare la Serviciul Vamal, aceasta însemnând că în privința la majoritatea Serviciul Vamal a acceptat că certificatul de origine este corect și aplicabil.

Subliniază apărătorul că, exportatorul cu producătorul nu trebuie confundați, în declarația vamală și în certificatul de origine exportator este Elveția, dar marfa este produsă în România, acestea fiind menționate solicită admiterea contestației cu anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

Petiționarul, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia care totodată este reprezentat de către un apărător contractat.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsă, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de

obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, şi S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită la data de 24.06.2024 în prezența făptuitorului, respectiv contestația a fost depusă la data de 01.07.2024, în aceste circumstanțe instanța de judecată va considera contestația depusă cu respectarea termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 403 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art.79 alin.(3), art.265, 287, 287^1, 287^2 se constată şi se examinează de Serviciul vamal.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a

probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DVS 01006781 din 24.06.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că decizia asupra cauzei contravenţionale a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 447^1 din Codul contravențional și perfectat în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 383, 384, 387, 448 și 451^5 din acelaşi cod, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 447^1 din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, de a recura decizia adoptată, iar la momentul întocmirii, petiţionarul a invocat că nu este de acord cu decizia adoptată, motiv pentru care instanţa apreciază critic poziţia petiţionarului cu privire la încălcarea în privința acestuia de către agentul constatator a prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar prin contestaţia sa, nu a susţinut necesitatea acestora, totodată semnând pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor sale prevăzute de art. 384 şi 387 din Codul contravenţional, de altfel acestea fiind indicate pe partea verso a actului contestat şi înmânat făptuitorului.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității deciziei asupra cauzei contravenţionale, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-

se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când le administrează și apreciază.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie denotă o informaţie pertinentă la caz, însă urmează a fi examinat în raport cu alte probe existente la dosar şi explicaţii ale părţilor.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul *****a fost sancționat în temeiul art. 287 alin. (14) din acelaşi cod, potrivit căruia, constituie contravenţie *acţiunile care au ca scop exonerarea ilegală de drepturile de import şi de export sau reducerea acestor drepturi se sancţionează cu amendă de la 15 la 45 de unităţi convenţionale,* pentru faptul că, la data de 28.06.2023 în perioada de timp 08:00-17:00 a depus declarația vamală 2080I44468 prin care a solicitat neîntemeiat preferința 200.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenţie și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost susținută de agentul constatator prin următoarele probe: decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV 01006781 din 24.06.2024, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM 01005013 din 24.06.2024, decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 557/24 din 24.06.2024, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 557/24 din 24.06.2024, sesizarea nr. 2599 din 28.06.2023, declarație primară nr. UN131377601, scrisoarea de transport internațional CMR seria CR nr. 0493366, factura nr. 3805170676 din 27.06.2023,factura nr. 9918418536 din 27.06.2023, declarația nr. 23ROBU1200E0082481 din 27.06.2023, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 NR. x 0025455, declarația vamală, declarația în detaliu nr. 02213000000208020231800444468, extrasul din Registrul de Stat al Populației pe numele *****, fișa persoanei juridice SRL CHOCOLUX, citația expediată în adresa cet, *****, avizul de recepție a citației recepționat la 20.06.2024.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM 01005013 din 24.06.2024 și decizia asupra cauzei contravenționale din aceiași dată, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să prezinte probe pertinente, concludente și utile întru dovedirea faptelor incriminate.

Cu toate acestea, instanţa constată că agentul constatator a stabilit existenţa faptei contravenţiei imputate, fără a se convinge despre certitudinea comiterii acesteia, astfel, a eşuat în stabilirea certă a „*naturii”* acuzaţiei aduse, adică a încadrării juridice corecte.

Analizând probele acumulate, instanţa relevă că, la data de 28.06.2023 S.R.L. CHOCOLUX a importat produse de patiserie, solicitând conform rubricii 36 din declarația vamală preferința 200, totodată fiind indicată ca țară de origine potrivit rubricii 16 - UE și drept țară de expediție România potrivit pct. 15, totodată, potrivit materialelor prezentate de către apărare aceștia fac dovada faptului că produsele de patiserie sunt de origine română și au fost fabricate la fabrica Mondelez Romania Snacks Production SRL fapt ce rezultă din certificatul de calitate și conformitate dar și de certificatul de proveniență din 27.06.2023.

Astfel, Convenția PEM, prevede la art. 15 alin. (1) lit. a) că *atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una din părțile contractante beneficiază de dispozițiile acordurilor relevante prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.l, al cărui model este prezentat în anexa lila*.

În această ordine de idei, instanța de judecată nu constată în acțiunile administratorul S.R.L. CHOCOLUX intenția de *exonerare ilegală de drepturile de import şi de export sau reducerea acestor drepturi* or, întreprinderea deține un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, în speță cu nr. EUR.1 X 0025455 astfel, agentul constatator neîntemeiat a întocmit în privința petiționarului procesul-verbal cu privire la contravenție, ulterior fiind emisă decizia asupra cauzei contravenționale.

Potrivit art. 29 alin. (1) și (2) din Convenția PEM instanța remarcă faptul că, *constatarea unor mici discordanțe între declarațiile făcute pe dovada de origine şi cele făcute pe documentele prezentate biroului vamal în vederea îndeplinirii formalităților de import al produselor nu duce ipso facto la invalidarea dovezii de origine dacă se constată în mod satisfăcător că respectivul document corespunde produselor prezentate. Erorile formale evidente, cum sunt greșelile de dactilografiere dintr-o dovadă de origine, nu duc la refuzarea documentului dacă aceste erori nu sunt de natură să pună la îndoială corectitudinea declarațiilor făcute pe respectivul document.*

La caz, instanța reține că neconcordanțele din certificatul de origine și declarația vamală nu sunt de natură să constituie motiv pentru invalidarea de origine, or prin răspunsul Autorității Vamale Române nr. 926511/24.10.2023 cu privire la controlul "A POSTERIORI" a Certificatelor EUR. 1 s-a confirmat că în urma analizelor efectuate, aferent declarațiilor vamale de export....., MRN23ROBU1200E0082481/27.06.2023 au fost eliberate certificatele de circulație a mărfurilor EUR. 1 ..., x0025455 întrucât sunt îndeplinite criteriile pentru a fi considerate originare, în conformitate cu prevederile art. 31 și art. 32 din Apendicele 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene.

În aceste condiţii, instanţa relevă că agentul constatator a examinat și soluționat superficial cazul dat şi nu a stabilit, în lipsa oricăror dubii, în ce circumstanţe ***** nu a respectat prevederile art. 287 alin. (14) din Codul contravențional.

Respectiv, argumentele petiţionarului prevalează faţă de intima convingere a agentului constatator, care a admis sancţionarea neîntemeiată a petiţionarului.

Astfel, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM 01005013 din 24.06.2024 nu este afectat de vicii de legalitate, iar valoarea lui probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare

prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal contravențional, în lipsa unei motivări suficiente, nu este îndeajuns pentru tragerea lui ***** la răspundere contravențională.

În acest sens, instanţa atestă întemeiate argumentele petiţionarului, care pe întreg parcursul procesului contravenţional a menţinut o poziţie consecventă de nevinovăţie, care prevalează faţă de cele stabilite de agentul constatator, pe care instanţa le-a apreciat drept pertinente cazului.

Concomitent, cu referire la superficialitatea manifestată de agentul constatator, instanţa relevă că ultimul nu a fost impus în situaţie de a fi imposibil să administreze şi alte probe în argumentarea învinuirii aduse persoanei concrete, or acesta a avut posibilitatea clară de a le acumula, pentru a constata cert în spiritul art. 425 din Codul contravenţional vinovăția petiționarului în comiterea contravenţiei incriminate, dar a pledat pentru o tratare formală a cazului cu acuzarea nemotivată a persoanei nominalizate.

Respectiv, instanţa în prezentul proces judiciar nu a stabilit existenţa unor fapte ilicite, în acţiunile lui ***** la depunerea declarației vamale 2080144468 care ar putea fi calificate drept intenție de *exonerare ilegală de drepturile de import şi de export sau reducerea acestor drepturi* .

La caz, agentul constatator nu a administrat probe care ar dovedi că SRL CHOCOLUX, la importul mărfurilor indicate în declarația vamală 2080144468, nu are dreptul de a beneficia de preferința 200.

Aşadar, la caz operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la circumstanțele cauzei și având în vedere că, în corespundere cu legislația naționale și internațională, persoana acuzată se bucură prezumția de nevinovăție, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, concludente și utile instanţa constată că ***** nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional, din motivul că nu există faptul contravenţiei.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 448, 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația petiționarului *****, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV 01006781 din 24.06.2024, adoptată de către şeful PV Regional Chișinău 2, Profir Andrei pe semnele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (14) din Codul contravențional.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV 01006781 din 24.06.2024 și se încetează procesul contravențional pornit în privința lui *****, pe semnele

contravenției prevăzute de art. 287 alin. (14) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**